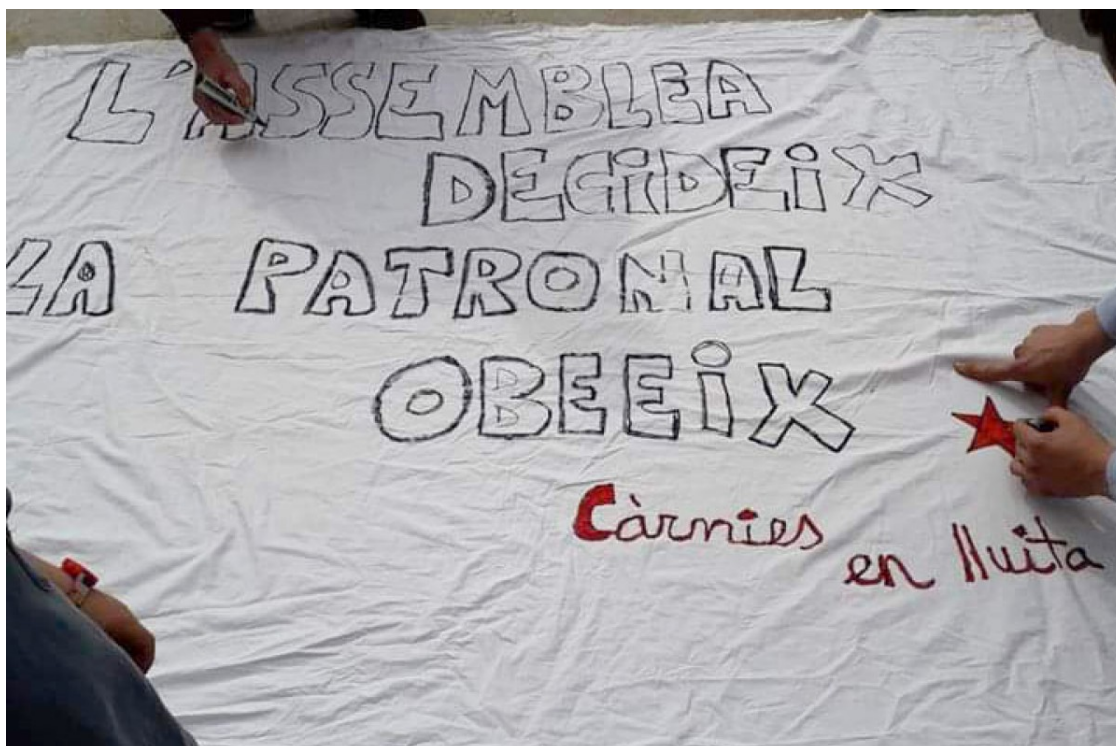

L'estelada de sis barres

Roser Iborra fa una crítica al supremacisme excloent d'alguns sectors independentistes i al racisme espanyolista | «No blanquegem l'odi i l'exclusió en nom d'una identitat pretesament superior. Som catalans i catalanes, sí: vinguts d'arreu a una terra de pas. Amb costums diversos que ens enriqueixen»

Pancarta per denunciar les condicions laborals de Le Porc Gourmet feta per alguns dels treballadors acomiadats per l'empresa, a la plaça Major de Vic

Fa dos anys, per Sant Jordi, els treballadors i treballadores de Le Porc Gourmet, en plena onada d'acomiadaments per haver gosat denunciar les terribles condicions laborals de l'escorxador, van fer una paradeta de venda de roses, llibres i samarretes a la plaça de Vic, amb el suport de Càrnies en lluita. La plaça era una festa de llibres, roses i estelades. Suposo que això va fer que se sentissin part de tot plegat, perquè la gent s'acostava molt a la paradeta i preguntava, i escoltava.

Hi vam ser tot el dia. Havent dinat, vam començar a fer una pancarta, el lema de la qual no recordo, però que devia fer referència a la readmissió i la lluita... La pancarta era estesa al terra de la plaça i anàvem fent. Un dels nois, molt jove, va suggerir: «Posem-hi l'estrella!». «I les ratlles!», va dir un altre. Quan van acabar, vaig quedar bocabadada, perquè l'estelada que havien dibuixat tenia sis barres. «Però si són qua...», vaig començar a dir. I vaig callar. Perquè m'havia emocionat profundament. Aquella estelada havia sortit del cor, no era fruit de cap imposició. En aquella estelada, hi cabia tothom.

Tant de bo cap bandera, ni cap frontera, fos necessària. Tant de bo només hi hagués d'haver roba estesa, als balcons: una bandera universal feta de samarretes petites o de faldilles virolades i llençols de pau. Però som on som. Ara com ara, ens calen símbols contra l'opressió i necessitem dir que som un poble. Hi tenim dret. Hem lluitat per la llengua i ho hem de continuar fent. Hem lluitat

per la llibertat dels presos i ho hem de continuar fent.

Ara bé: tots i totes les catalanes som una meravella? No ens enganyem. Hi ha capitalistes catalans. I ara mateix, a Ripoll, hi ha qui s'embolica amb l'estelada per dir que no hi cabem tots. I això és tota una altra cosa, això és intolerable. El racisme no és una opinió: és un delictes. Hem de combatre el racisme espanyolista, però també el que barreja reivindicacions ben lícites amb un supremacisme excloent. No blanquegem l'odi i l'exclusió en nom d'una identitat pretesament superior. Som catalans i catalanes, sí: vinguts d'arreu a una terra de pas. Amb costums diversos que ens enriqueixen. Casa meua és casa vostra, que diu la cançó: sí és que hi ha cases d'algú. Cases de totes, de tots.